

ята от Министерството е било възможно само тогава, когато общината разполага с необходимите средства, набирането на които става много бавно.

На 9 юни 1899 г. е издаден околийски приказ, в който за пазарен център за продажба на пашкули е определен град Сливен. Дните сряда и събота са определени за пазарни, като са съобразени с пазарните дни в Ямбол - четвъртък и петък. За сборно място е посочен площадът на стария булевард срещу тогавашния магазин на Димитър Арнаудов. В указа се посочва още: "за да се избегнат злоупотребите, които се извършват от купувачите, всички подведомствени на кметовете полицейски органи и старши агенти да контролират продажбата и да проверяват мерките, с които ще става тегленето на пашкулите."³³

В по-късните години Общината все по-строго започва да следи за реда на пазара. На 2 януари 1909 г. кметът Иван Михайлов обявява правилник за продажбата на пазара - сергия ще се поставя на места, където посочи общинското управление. Лицата, които желаят да продават трябва да подадат заявление в общинското управление и да получат разрешение. Всички тезгяхи, на които ще се продава, ще бъдат предварително проучени от комисия и само одобрените могат да се употребяват. Не се позволява употребата на тезгяхи, които не са от дограма и нямат определените размери. Те трябва да се поставят на точно определена линия от общинското ръководство.³⁴ Кметът издава заповед за събиране на приходите от отстъпените места за сергии и правото на продажба на пазара и по улиците. Това право за годината е отстъпено на закупвача Господин Пашев. Определят се и таксите, които продавачите трябва да заплатят на Общината - 10 стотинки на ден за продажба на овощия и зеленчуци, 20 стотинки - за продажба на стоки през дюкяните. За продаване на зеленчуци през пазарните дни и всеки ден от месеците октомври и ноември, когато населението си набавя продукти за зимата, по 1 лев седмично. Продавачите на риба и бакалски стоки ще плащат по 3 лв. седмично. Десет лева месечно е таксата за продаване и разнос на газ, дървено масло, сапун, чорапи, фланели, кокошки, пуйки, яйца. Освобождават се от такса селяни, производители и разносвачи на сирене, масло и домашни птици по домовете. Забранява се дейността на прекупвачи, които купуват стока от селяни и я продават на по-високи цени в града.³⁵

На 24 октомври 1911 г. кметът Добри Бояджиев издава заповед във връзка с по-добър порядък при провеждане на седмичния пазар, за определянето на местата за продажба на определени стоки: Житен пазар - бреговете на р. Коруча,